

[Inger Harms]

der ikke må eksporteres til jagt. Jeg takker for ministerens imødekommenhed i en del af svarene til udvalget.

Men så kommer, hvad vi ikke fik igennem, nemlig maksimumsantallet af dyr pr. ha. Her står vi temmelig forvirrede.

I første udgave af lovforslaget hedder det, at hjortefarme sandsynligvis vil blive etableret på tidligere landbrugsjord, altså på bar mark, dvs. uden naturlige skjulemuligheder for dyrene, uden muligheder for læ osv., og man foreslår derfor fra Vildtbiologisk Station, at et passende antal nok vil være 15 moderdyr pr. 5 ha, ja, man siger udtrykkelig, at det ikke vil være forsvarligt at holde flere.

Når SF så i udvalget har forsøgt at få et forslag fra ministeren om et maksimumsantal af dyr, er man pludselig nået frem til noget, der hedder 10-15 moderdyr plus afkom på 1-2 ha, forudsat at de terrænmæssige forhold på arealet er optimale, og at der er en tilstrækkelig stor græsproduktion, altså fem gange det, som Vildtbiologisk Station i første omgang mente var forsvarligt.

Vi synes, det er for mange, og jeg er oprigtigt ked af, at vi ikke kan stemme for loven ved tredje behandling, for vi er virkelig interesseret i en hjortekødsproduktion. Det er uhyre sundt kød, der her er tale om, og en nicheproduktion kunne det være for landmanden. Eksport af kødet er der også store chancer for, hvis man ellers markedsfører det rigtigt.

Men vi kan ikke medvirke, når dyrene ikke får ordentlige forhold. Det er uforståeligt, at man ikke fra producenterne side vil indse og imødegå den kritik, der helt sikkert nu vil komme, af, at man holder hjorte bag hegn.

Som sagt deler vi ikke kritikken af, at hjorte holdes i farme, men vi er bekymret for, om det bliver for intensivt. Derfor har vi stillet et ændringsforslag, som følger Vildtbiologisk Stations oprindelige anbefaling.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Det forslag til lov om hjortehold, som nu er nået frem til vedtagelse, er resultatet af et meget stort arbejde. Det har været en spændende opgave at skulle skabe en lovgivning på dette område, som tog hensyn både til den erhvervmæssige hjorteavl, der jo, som det er blevet sagt, er en meget lovende niche-

produktion, og til beskyttelsen af de vildtlivende danske hjorte.

Jeg vil godt her udtrykke min glæde over, at der i Folketinget har været en så stor interesse for dette arbejde, og det er derfor med beklagelse, jeg må konstatere, at det grundlige arbejde ikke kan føre til et bredt flertal for lovforslagets vedtagelse.

Det er blevet sagt, også her i dag, at lovforslaget ikke tilgodeser hensynet til de fritlevende hjortedyr tilstrækkeligt, men det er jeg ikke enig i. Jeg mener, at der i det lovforslag, der er resultatet af udvalgsarbejdet, er taget alle de hensyn til de vildtlivende dyr, det er muligt at tage, når man også skal tilgodesede andre formål med loven.

Under udvalgsbehandlingen er der da heller ikke kommet nogen oplysninger frem, der kunne begrunde en ændring af det oprindelige lovforslag i retning af større beskyttelse af de vildtlivende hjortedyr. Der er derimod fremkommet en rapport om den genetiske sammensætning af danske kron dyr, der bl.a. viser, at der ikke findes en helt speciel dansk kron dyrart.

Det er også sagt, at kravene til beplantning og læskure i hjortefarmene ikke er strenge nok. Det sidste, som fru Inger Harms var inde på, skal jeg vende tilbage til.

Som nævnt allerede i bemærkningerne til lovforslaget og ved flere lejligheder under folketingsbehandlingen vil jeg udarbejde en vejledning, der giver anvisninger om disse forhold og deres indflydelse på dyretætheden på arealer af forskellig størrelse. Vejledningen vil naturligvis blive til i et nært samarbejde med sagkyndige på området, og jeg har fuld tillid til, at fremtidens hjorteavl vil ske på en måde, der er tilfredsstillende for alle. Det er bestemt også hjorteavlernes eget ønske, at hjortene trives bedst muligt. Dette være også sagt til fru Inger Harms. En præcis lovgivning her er, så vidt jeg kan skønne, ikke nødvendig og ikke ønskelig.

Der er i betænkningen af mindretallet også kritiseret andre elementer, f.eks. bestemmelsen om jagt nærmere end 300 m fra indhegningen. Jeg synes ligesom flertallet, at reglen er rigtig, som den står, men som jeg allerede sagde i min fremsættelse, er der tale om et nyt område, vi går ind på, og derfor skal vi alle sammen være opmærksom på de erfaringer, som vi samler i de nærmeste år om lovens funktion og dens virkninger.